

مقایسه ترابری همگانی در ۳ شهر بزرگ دنیا

لندن

۲۵ درصد از مسافرهای بین‌المللی لندن را به عنوان آسانترین شهر دنیا برای گشت گذار انتخاب کرده و لندن توانست در سال ۲۰۰۶ بر سکوی اول حمل و نقل عمومی در دنیا باشد. اولین خط راه آهن زیرزمینی جهان در لندن و در سال ۱۸۶۳ با لوکوموتیو بخار افتتاح شد و امروز به عنوان بزرگترین خط آهن زیرزمینی با طول ۴۱۵ کیلومتر در اروپا می باشد. خط آهن زیرزمینی لندن دارای ۵۰۰ قطار، ۲۳۶ ایستگاه و بیش از ۱۲۰۰۰ کارمند است و جابجایی در حدود ۳ میلیون مسافر در روز به عهده این سیستم است. تونل راه آهن لندن در طول جنگ جهانی دوم غیر از حمل و نقل به عنوان پناهگاه هنگام حملات هوایی به شمار می رفتند، تراموا هم یکی دیگر از وسایل حمل و نقل عمومی لندن است. هر تراموا با طول ۳۰ متر می تواند تا ۲۴۰ مسافر را در هر نوبت حمل کند. از لندن به عنوان مادر حمل و نقل عمومی یاد می شود.

هنگ کنگ

جزیره هنگ کنگ دارای سراسیمبی زیادی است به همین دلیل دارای یکی از غیرمعمول ترین وسایل نقلیه در دنیاست. در مرکز و غرب هنگ کنگ سیستم بزرگی از پله برقی و پیاده روی متحرک وجود دارد. Escalator و Mid-levels با داشتن ۲۰ پله برقی و ۳ پیاده روی برقی و طولی به اندازه ۸۰۰ متر طویل ترین پله برقی سرپوشیده در هوای آزاد جهان است.

Mass Transit Railway (Mtr) شبکه مترو را در داخل هنگ کنگ اداره می کند و یکی از مدرنترین سیستم های مترو در جهان شناخته شده است. Kcr شمال شرقی و شمال غربی این جزیره را به جاهای دیگر متصل می کند و طول آن ۱۱۲ کیلومتر است. سرویس تاکسی هنگ کنگ در زمره معروفترین در جهان است و ۱۲ درصد از حمل و نقل عمومی بر دوش تاکسی است.

ونکوور

بزرگترین کلانشهر در قسمت غربی کانادا و سومین شهر بزرگ در کل کشور است که از لحاظ شاخص های مدنی و رفاه اجتماعی جایگاه بالایی در سطح دنیا دارد. قدرت قطار هوایی ونکوور به سال ۱۹۸۵ بر می گردد و جایگاه بالایی در سطح دنیا دارد. قدمت قطار هوایی ونکوور به سال ۱۹۸۵ بر می گردد و به نوعی طویل ترین سیستم اتوماتیک در جهان به شمار می رود. قطار هوایی بر روی ریل های مرتفع در حرکت است و در پیشینه اش هیچ گزارشی از خروج از خط یا تصادف دیده نمی شود. قطار هوایی ونکوور دارای ۳۳ ایستگاه و در روز ۲۲۰ هزار نفر را در طول ۴۹/۵ کیلومتر جابجا می کند. ونکوور قسمتی از حمل و نقل خود را نیز به دریا سپرده، اتوبوس دریایی از سال ۱۹۰۰ کارش را شروع کرده است.

وسيله نقلیه ای که هنوز جدی گرفته نشده است؛
مونوریل؛ مدرن ترین ابزار ترابری عمومی

که قطار از روی ریل منحرف شود یا زمین بیفتد.

دو نوع مونوریل

در حال حاضر دو نوع مونوریل داریم: قطارهای تک ریلی و معلق. در حال حاضر متداولترین نوع مونوریل قطارهای تک ریلی هستند که دارای میله تقویت کننده‌های در میانه تحتانی قطار هستند و یک لاستیک از بالا به آن متصل است تا تعادل قطار را حفظ کند.

از معایب مونوریل می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- ۱- این نوع قطارها نمی‌توانند روی هیچ ریلی حرکت کنند و سرویس دهی با استفاده از خطوط ریلی غیر ممکن است.
 - ۲- مسافران مونوریل نمی‌توانند در صورت بروز خطر و در موارد اضطراری از محوطه، دور یا خارج گردند، زیرا این وسیله بالاتر از سطح زمین ساخته می‌شود و مسافران بایستی تا رسیدن قطار بعدی یا نیروی کمکی منتظر بمانند.
- از مزایای این وسیله نقلیه همگانی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- سیستم حمل و نقل ریلی که مونوریل نیز از این دسته می‌باشد نسبت به دیگر سیستم‌های حمل و نقل فضای کمتری را اشغال می‌کند.
- ۲- سطح بالایی آنها ایمن می‌باشد و این ایمنی بخاطر سیستم مغناطیسی بکار رفته در طراحی مونوریل می‌باشد. از این رو مونوریل هیچگاه از خط خارج نمی‌شود، مگر در مواردی که برای ریل مشکلی بوجود آید.

مونوریل همان گونه که از نامش پیداست وسیله نقلیه ایست که با دو چرخ فلزی روی یک ریل حرکت می‌کند. این وسیله سالیان مدیدی است که در نقاط مختلف جهان در پارک‌ها و شهرسازی‌ها بکار می‌رود و ایده ساخت این وسیله اولین بار توسط کمپانی "والث دیزنی" ارائه گردید. والث دیزنی در سال ۱۹۵۹ نخستین مونوریل را در پارک دیزنی واقع در آمریکا راه اندازی کرد.

در اوایل امر این وسیله نقلیه عجیب بنظر می‌رسید و به آن بعنوان وسیله نقلیه ای نگاه می‌کردند که در عصر سفینه های فضایی مردم را با آن جا بجا می‌کنند، اما متأسفانه این وسیله نقلیه هیچ گاه بطور جدی بعنوان وسیله نقلیه استفاده نشد.

این وسیله نقلیه یک وسیله مدرن می‌باشد که تاریخ ساخت آن به اواخر قرن ۱۹ میلادی برمی‌گردد. در اواخر قرن ۱۹ مردم علاقه شدیدی به استفاده از این وسیله که روی ریل حرکت می‌کند نشان دادند. برخی بخاطر ظاهر مدرن آن شیفته مونوریل شدند و گروهی نیز آن را فانتزی تر و دکوری تر از آن می‌دانند که بتوان بعنوان وسیله نقلیه عمومی از آن استفاده کرد.

مونوریل هایی که جدیداً ساخته می‌شوند دارای تکیه گاه میله ای بلندی هستند که این تکیه گاه بعنوان سطح پیش برنده عمل می‌کند. نکته قابل توجه اینکه تمام مونوریل ها با نیروی الکتریسیته کار می‌کنند و نیروی مغناطیسی نمی‌گذارد